

מחשבות אודות "9000 רגעים" – הבזקים מגלריה לאמנות

כאשר נכנסים לגלריה אגריפס 12, שוב חווים חוויה מיוחדת ב"9000 רגעים, ספירת מלאי", תערוכת הצילומים של דורון אדר, באוצרות מקס אפשטיין ורינה פלד. חלל הגלריה שינה פניו כאשר במרכזו שלושה צילינדרים, המזכירים גלגלי תפילה טיבטיים: הצופים סובבים ומקיפים אותם בזרימה מעגלית. הקירות הלבנים נותרים הפעם ריקים. זהו ניקיון נוקשה, המופר רק על ידי שני טקסטים מאת האוצרים. אלה מודפסים באותיות שחורות משני צידי הגלריה, מעשירים תובנות עמוקות אודות המיצג.

הצילינדרים – המשמשים כעמודי פרסום עירוניים לאירועי תרבות – מהווים מצע לתצלומיו של אדר. דימויים רבים מצטרפים יחד לכדי מיצב של צורות, אור וצל, צבעים וסיפורים. ההסטוריה של החלל, של גלריה, מתעקלת כמו זמן, והצופים מסתובבים סביב הדימויים ככלה סביב החתך תחת חופתם; הצופים קולטים שניתן להעיף רק מבט חטוף אל פרקים שמסופרים בתצלומים.

הבחירה להציג את התצלומים, לא רק בגובה העיניים ולגובה העמודים כולם, היא החלטה קונספטואלית אמיצה. האוצרים והאמן מתמקדים בתבונה בהדגשת המכלול על פני חלקיו הבודדים. התוצאה היא מערך סיפורים אינסופי על אודות יחסים – בין אמנות לאמנים, בין האמן לאמנים עמיתים, בין חלל הגלריה והאמנות, בין חלל הגלריה והאמנים, בין הארכיטקטורה והציבור, הציבור והגלריה, העיר והגלריה, העיר והאמנים, מי בחוץ ומי בפנים, מי הוא חלק מההתרחשות ומי אורח לרגע...

כל ההקשרים הללו מונצחים בחושניות, ברגישות ובקומפוזיציות מוקפדות. שום דבר אינו מקרי. דורון אדר מצליח לראות מעבר לנראה על ידי צילום הדימוי, גם את האווירה הטעונה שבה הוא צף או מתקיים. כאשר מתבוננים בסדרת עבודות זו, מתעוררות מחשבות על הריבודיות שבה, כמו גם הערכה לעומק שהיא מציעה. התצלומים של אדר מעוררים לתחייה את הקולות והמחשבות שהתקיימו באותו רגע שהוקפא; אפילו הריחות עולים מחדש בזיכרון... הופכים אותם לעדויות טעונות של גלריה.

האמן מתעד את ההיסטוריה, הוא לוכד מחשבות, חלומות, יחסים, שיחות, תחושות ניצחון ואי-ודאות, איחוד וניגוד של רעיונות. הוא שוטף את הקירות והמרצפות של החלל ושל החצר הירושלמית קסומה, של רחובות וסמטאות המקיפות, של עוברי אורח אשר כלל אינם מודעים לקיומו של מפלט אמנות כה סמוך. הרעשים, הריחות, העשן, החתולים והזבובים, שולחנות הפיצריה נראים כמו הריבודים הסופרמטיסטים של מלביץ'. מזנונים צבעוניים ושולחנות, חברי הגלריה מונצחים במהלך פגישות במעגלי רגליים, מבטים ותנועות. ירושלים והגלריה הופכים לבימת תיאטרון והודות לדורון אדר יתכן וכולנו נבין לבסוף את היקפו של הפרויקט הזה: עירוב יחדיו של ירושלים של מעלה וירושלים של מטה תוך יצירת זרם רב עוצמה. מי יודע לאן יובילו הדי הזרם - וזוהי עוצמתה של האמנות.

אלחנדרה אוקרט, נובמבר 2017

חברה בגלריה אגריפס 12 מאז דצמבר 2012